

41 - నలుబదియొకటవ దశకము

॥ గోపికల ఆనందహేల ॥

వ్రజేశ్వరః శౌరివచో నిశమ్య సమావ్రజన్నధ్వని భీతచేతాః ।

నిష్పిష్టనిశ్శేషతరుం నిరీక్ష్య కంచిత పదార్థం శరణం గతస్త్వామ్ ॥ (41.1)

నిశమ్య గోపీవచనాదుదంతం సర్వేఽపి గోపా భయవిస్మయాంధాః ।

త్వత్ప్రాతితం ఘోరపిశాచదేహం దేహుర్విదూరేఽథ కుతారకృత్తమ్ ॥ (41.2)

త్వత్ప్రీతపూతస్తనతచ్ఛరీరాత్ సముచ్చలన్నుచ్చతరో హి ధూమః ।

శంకామధాదాగరవః కిమేష కిం? చాందనో గౌగ్గులవోఽథవేతి ॥ (41.3)

మదంగసంగస్య ఫలం న దూరే క్షణేన తావద్భవతామపి స్యాత్ ।

ఇత్యుల్లపన్ వల్లవతల్లజేభ్యస్త్యం పూతనామాతనుథాః సుగంధిమ్ ॥ (41.4)

చిత్రం పిశాచ్యా న హతః కుమారశ్చిత్రం పురైవాకథి శౌరిణేదమ్ ।

ఇతి ప్రశంసన్ కిల గోపలోకో భవన్ముఖాలోకరసే న్యమాంక్షీత్ ॥ (41.5)

దినే దినేఽథ ప్రతివృద్ధలక్ష్మీరక్షీణమాంగళ్యశతో వ్రజోఽయమ్ ।

భవన్నివాసాదయి వాసుదేవ! ప్రమోదసాంద్రః పరితో విరేజే ॥ (41.6)

గృహేషు తే కోమలరూపహోసమిథః కథాసంకులితాః కమన్యః ।
 వృత్తేషు కృత్యేషు భవన్నిరీక్షాసమాగతాః ప్రత్యహమత్యనందన్ ॥ (41.7)

అహో! కుమారో మయి దత్తదృష్టిః స్మితం కృతం మాం ప్రతి వత్సకేన ।
 ఏహ్యేహి మామిత్యపసార్య పాణిం త్వయాశ! కిం కిం న కృతం వధూభిః ॥ (41.8)

భవద్వపుఃస్పర్శనకౌతుకేన కరాత్ కరం గోపవధూజనేన ।
 నీతస్త్వమాతామ్రసరోజమాలావ్యాలంబిలోలంబతులామలాసీః ॥ (41.9)

నిపాయయంతీ స్తనమంకగం త్వాం విలోకయంతీ వదనం హసంతీ ।
 దశాం యశోదా కతమాం న భేజే స తాదృశః పాహి హరే గదాన్మామ్ ॥ (41.10)

॥ ఇతి గోపికల ఆనందహేల అను నలుబదియొకటవ దశకము సంపూర్ణము ॥